Doğan Kardeş

SAYI 4 22 OCAK 1973 100 KURUŞ

Bu Hafta Bir Konuğumuz Var!

ERDAL KEMEROĞLU

(Yazısı 12. sayfada)

Fırtına kuşları en heyecanlı yerinde.

(8. sayfada)

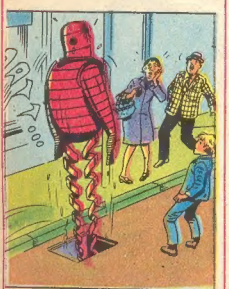

Ding Dong yine neler yapacak bakalım?

(24. sayfada)

KAPLANLAR VADİSİ

ÖZET: Büyük Avcı Ted, kızılderilileri kışkırtan beyazları aramaktadır. Ama Kregerle Hopking Ted'le Sarıgeyik birbirine düşünmeye çalışırlar. Çabaları boşa gitmiştir. İki adam çok geçmeden dost olurlar.

ARKASI VAR—

ADI AZ DUYULMUŞ SOĞUK ve VAHŞİ BİR ÜLKE

LAPONYA

Laponya, Norveç ve Finlandiya'nın kuzeyine düşen son derece ilkel ve vahşi bir ülkedir. Oldukça geniş bir alanı kaplayan Laponya'da öyle bildiğimiz caddeler, belli başlı oturma merkezleri yoktur. Yılın dörtte ikisi kış olan Laponya'da her taraf kar ve buzla kaplıdır. Şiddetli ve soğuk fırtınalar yaşama şartlarını güçleştirmektedir.

Laponlar buzların erimesiyle nehir boyunu takip ederek göçe çıkarlar.

Lapon, İsveç dilinde «göçebe» anlamına gelmektedir ve Laponlar mevsimlerin ritmine uyarak devamlı yer değiştiren ren geyiklerini takip ederek gerçekten göçebe hayatı yaşarlar. Ortak bir kültüre sahip olan Laponların kendilerine özgü gelenekleri, dilleri ve kostümleri vardır. Laponların ırkları da çok değişiktir. Vücut yapıları genellikle kısa ve adalelidir. Derileri koyu renktir. Laponların, asırlar önce Avrupa'da oturan eski bir kavimden geldiği söylenmektedir. Bahar gelip havalar ısınmaya başladığı zaman Laponlar kışı geçirmiş oldukları ormanlık bölgeleri bırakıp kuzeydeki yaylalık bölgelere göç ederler. Göç sırasında geyiklerle birlikte buzları henüz erimemiş olan nehir boylarını takip ederler. Yolculuğun yarısında kafile çiçek açmış olan bölgelerde mola verip bir iki hafta kalır. Bu mola sırasında doğumu yaklaşmış olan Lapon kadınları çocuklarını dünyaya getirir, sonra yeniden yola koyulurlar. Yaylalara vardıkları zaman hemen çadırlarını kurarlar. Tıpkı bir huniye benzeyen çadırları geyik derisinden yapılmıştır. Büyükler çadırları kurmaya çalışırken çocuklar da çadırın içine yaymak için kuru ot toplarlar. Kuru otlar, toprağın rutubetinden korunmalarını sağlar. Sonra da çadırın içlerine gündüzleri oturmaya, geceleri de yatmaya yarayan ağaç kütükleri yerleştirirler. Laponlar misafirperver insanlardır. Kışın soğuk günlerinde pantolon ve geyik derisinden yapılmış kalın ceketler giyerlerken yazın daha ince deriden veya yünlü kumaşlardan yapılmış giysiler kullanırlar.

Yerleştikleri yerde kurulan çadırların içine kuru ot toplayıp, sermek çocukların işidir.

Laponların belli başlı yiyecekleri, kalorisi çok yüksek olan Ren geyiği etidir. Yazın taze olarak yedikleri et ve balıkları kışın kurutulmuş halde yerler.

Lapon kadınları kendi kumaşlarını kendileri dokur ve elbiseleri de kendileri dikerler, ellerinden gelmeyen iş yok gibidir. Göç sırasında ailenin bütün yükünü taşıyan da onlardır.

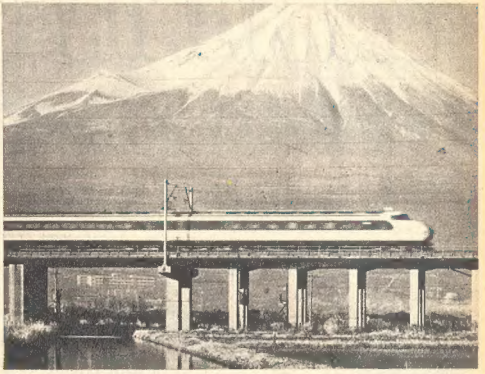

DÜNYANIN EN SÜRATLİ TRENİ

Hiç dünyanın en hızlı giden treni nerdedir diye düşündünüz mü? Belki Almanya'da saatte 160 kilometre hızla yol alan trenleri duymuşsunuzdur. Fakat Japonya'daki «Hikari» ekspresi Almanya'daki trenleri çoktan gölgede bırakmıştır.

«Hikari» Japoncada «yıldırım» anlamına geliyor. Sürat ekspresi doğrusu bu adı hak etmiştir. Çünkü saatte tam 250 kilometre hızla yol alıyor.

«Hikari» bir deneme treni değil. 12 ilâ 16 vagonlu normal bir yolcu katarıdır. Her bir vagonun ağırlığı ise tam 73 ton. 1000 yolcu alabiliyor.

«Hikari» trenleri 1964 yılından beri başkent Tokyo ile liman şehri Osaka arasında sefer yapıyor. İki şehir arasındaki mesafe 552 kilometre ve Hikari'ler bu yolu (iki istasyondaki molalar dahil) üç saat on dakikada alıyorlar. Bu, saatte ortalama 160 kilometre demektir. Bu bir rekordur.

Böylesine korkunç bir hızın doğurabileceği tehlikeler göz önünde tutularak bazı emniyet tedbirleri alınmıştır elbette. Meselâ Hikari, bir yerine iki lokomotif tarafından çekilmektedir. Ayrıca trenin her hareketi bir elektronik beyin tarafından kontrol edilmektedir. Japonya'da sık sık deprem olduğu için, şiddetli bir sarsıntının rayları eğriltmesi ihtimali düşünülmüş ve yol boyunca muntazam aralıklarla deprem ölçme aletleri yerleştirilmiştir. Aletler en hafif bir sarsıntıyı hemen kontrol beyinlerine iletecekler, elektronik beyinler de icabında treni durduracaklardır.

Tren için bir başka tehlike de aniden önüne çıkan ineklerdir. Bundan başka «Hikari» son süratle yol alırken çevresinde tayfuna benzeyen fırtına meydana getirmektedir. Bir buçuk metre uzakta duran bir insan bu fırtınanın şiddetiyle bir yaprak gibi havaya savrulabilir. İnekleri ve insanları bu korkunç fırtınadan korumak için Japonlar 1100 kilometre uzunlukta, iki metre yükseklikte sağlam bir çitle bütün yolu çevrelemişlerdir.

ZAMANIN ÖTESİNDE

❷ UZAYDA SAVAŞANLAR

GELECEK HAFTA: KURTULABİLECEKLER Mİ ?..

4

FIRTINA KUŞLARI

FIRTINA KUŞLARI GARİP BİR İŞİN İÇİNE GİRMİŞLERDİR. KÜÇÜK BALIKÇI PEDRO, BİR OTELİ HAVAYA UÇURMAKLA SUÇLANIR. GORDON ONU TAKİP EDER, FAKAT ESİR DÜŞER. BU SIRADA ÇİFTLİK DE HAVAYA UÇUYOR...

BÜTÜN ÇİFTLİĞİ HAVAYA UÇURDULAR BAY GORDON.

KOLUMU SIKICA TUT... DIŞARI ÇIKINCA YÜZMEYE ÇALIŞALIM...

BİRAZ SONRA.

AHHH!..

EYVAH, BAYILDI!..

GORDON TRACY, HAYATINI ON İKİ YAŞINDAKİ KÜÇÜK BALIKÇIYA BORÇLUYDU...

DAYANMALIYIM. SU YÜZÜNE YAKLAŞIYORUM...

AZ SONRA HAVAİ KURTARMA TEŞKİLATI HABERİ ALMIŞTI...

FIRTINA KUŞU 1'DEN HAVAİ KURTARMA GEMİSİNE... DENİZDE İKİ KAZAZEDE VAR. ZANNEDERİM, ONLARDAN BİRİ GORDON. HEMEN GİDELİM VİRGİL...

TAMAM SCOTT!

SANCHEZ, SEN HA?.. EH, ARTIK HESAPLAŞABİLİRİZ...

HAYIR VİRGİL. HAYATIMI KURTARAN ÇOCUK O...

GELECEK HAFTA: ÇILGIN ADAM NEREDE

Yeni Yılın Getirdiği

HİKÂYE

Yazan: *Sıdıka Durmuş*

Sonbahar artık kışa dönüyordu. Ağaçlarda kalan birkaç yaprak da dökülmek için fırsat kolluyor, kara iri bulutlar güneşi saklıyordu. Yağmur aniden bastırıyor, şimşekler çakıyor, çocuklar da eskisi gibi sokaklarda doya doya oynayamıyordu. Sabahın erken saatlerinde okul yolunda beliren irili ufaklı minikler yağmura türlü şarkılar söylüyorlardı:

«Yağ yağ yağmur... Teknede hamur...
Ver Allahım ver... Bol bol yağmur!..»

Okul yolundaki pempe evde Gülhan ve Emirhan adlı iki kardeş oturuyordu. Gülhan kumral, bukle saçlı, şirin bir kızdı. Her zaman annesinin sözünü dinler, derslerini günü gününe çalışırdı. Ama küçük Emirhan yaramaz, aksi bir oğlandı. Yeni okula başlayan ablasını hiç rahat bırakmaz, kitaplarını yırtar, evde sataşacak yer arardı. Okul olmadan Gülhan'la ne güzel hep beraberdiler... Sandalyeleri sıra sıra dizer, bazen trencilik, bazen de atçılık oynarlardı. Ama şimdi Gülhan iskemlelere ders çalışmak için oturuyor, saatlerce de kalkmıyordu. Emirhan ona oyun teklif ettiği zaman da «daha dersim bitmedi...» deyip başından savuyordu. En iyi arkadaşını kendisinden ayırdığı için okulu da hiç sevmiyordu Emir...

Günler günleri, haftalar haftaları kovaladı. Nihayet kendi kara, elbisesi beyaz kış baba çıkıp geldi. Karın ilk yağdığı gün Emirhan sevinçle ellerini çırptı: «Oh!.. ne güzel kar yağıyor.» İşte yeni bir eğlence. Artık arkadaşa da ihtiyacı olmayacaktı. Balkona çıkar, kardanadam yapar, kartopu oynardı: «Biraz çoğalsın da...» dedi kendi kendine...

•

Gece hiç durmadan yağan kar yerleri bir çarşaf gibi kaplamıştı. Şükran hanım Gülhan'ı okula yollarken: «Aman kızım dikkatli ol. Soğukta durma! Karla oynama!..» diye bir yandan da sıkı tembihlerde bulunuyordu. Emirhan okula giden Gülhan'ın arkasından: «Beni de giydir. Ben de kara çıkacağım!» diye uzun uzun ağladı. Annesinin muffaktan: «Odada oyuncaklarınla oynasan daha iyi edersin. Hava çok soğuk!» diye bağırması Emir'in sabrını iyice taşırdı. Yerde duran oyuncak sepetine bir tekme attı. Oyuncakların hepsi bir yana saçıldı. Burnunu çekerek: «Görürsün sen. Bak nasıl çıkarmışım.» dedi. Sonra divana atlayarak balkona bakan pencereyi açtı ve kendini karların içine bıraktı. Yumuşak karlarda çılgın gibi yuvarlandı. Pervazdakileri eliyle toparladı. Birkaç defa sağa sola fırlattı. Ama o da ne... Yavaş yavaş üşümeğe başlamıştı. «Olsun!..» dedi. «Ben asker olacağım. Alışmam lâzımmış.»

Şükran hanım odaya girer girmez içeriye dolan soğuk havanın farkına vardı. Ve «Eyvah!!!... Çıplak ayaklarıyla kara çıkmış. Mahvoldum. Emir çabuk buraya gel!..» diye bağırdı. Emir çoktan pencerenin yanına gelmişti ama içeri girmeye cesaret edemiyordu. Annesi bir çırpıda kollarından yakalayıp odaya aldı.

Soğuktan sıcağa girince elleri ayakları alev gibi yanmaya başlamıştı. Bir taraftan da yarı doğru, yarı korkudan: «Üşüyorum anneciğim. Beni yatır.» diye bağırıyor ağlıyordu.

Hava iyice kararmıştı. Kar aynı hızla yağmaya devam edi-

yordu. Gülhan pencerede sabırsızlıkla doktora giden babasını bekliyor, Şükran hanım ateşi iyice fazlalaşan Emir'in başından ayrılamıyordu. Nihayet baba bir doktorla geldi. Doktor Emir'i iyice muayene ettikten sonra: «Grip!..» dedi. «Çok iyi muhafaza edin.»

O gece sabaha kadar ateşten sayıklayan Emir; babasını, annesini, ablasını bir anlık eylencesi için ne çok üzmüştü. Ama o da şimdi hatasının, yaramaz bir çocuk olmanın cezasını fazlasıyla çekiyordu.

Eski yılın son günüydü. Her evde bir canlılık, bir hareket vardı. Oysa pembe evde neş'e yerine durgun bir hava esiyordu. Kardeşinin hastalığına çok üzülen Gülhan o gün okula istemiye istemiye gitti. Şükran hanım Emir'in karyolasını pencerenin kenarına çekti. Yanına oyalansın diye renkli kitaplar bıraktı. Emir hiç biriyle ilgilenmedi. Uyumak istiyordu. Gözlerini kapadığı sırada cama bir şeyin çarptığını hissetti. Merakla başını kaldırıp baktığında küçük bir kuşun karlar üzerinde yattığını gördü. Önce onu öylece seyretmeyi düşündü. Kuş kıpırdamadan duruyor, arasıra kanatlarını birbirine hızlı hızlı vuruyordu. Kimbilir nasıl ölecekti. Ama minik kuşun sabit bakışlarla bakan gözleri, yalvarırcasına açılıp kapanan pembe gagası Emir'i aniden bambaşka düşüncelere sevketmişti. Şimdi kuşun ölmesini beklemiyor, ölmemesi için Tanrı'ya dua ediyordu. «Bir şeyler yapsam... kurtarsam onu» dedi kendi kendine. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Sonunda boğazına düğümlenen sözcükleri haykırabildi: «Anneciğim!.. Koş!.. Kuş ölüyor!..» Şükran hanım telâşla odaya girdi. Rengi bembeyaz olmuş Emir'i ağlar görünce çok korktu. Fakat durumu anlayınca ferahladı. Hemen soğuktan yarı donmuş kuşu içeri aldı. Bir, elinde titreyen minik kuşa, bir yatakta kuş ölecek diye korkudan ağlayan oğluna baktı. Demek yaramaz, kimseye acımayan, eziyet etmesini seven Emir artık kötü kalpli bir çocuk değildi. O da acımasını, yardım etmesini öğrenmişti. Yeni yılın Emir'e bu küçük kuştan daha güzel bir hediyesi olabilir miydi?

Emirhan odada dolaşan kuşa öylesine dalmıştı ki okuldan dönen Gülhan'ın farkına bile varmadı. Küçük kız dışarda annesinden her şeyi öğrenmişti. Ayaklarının ucuna basarak kardeşinin yanına geldi ve yanağından bir öpücük aldı. Sonra da: «Anneciğim.» dedi. «Biliyorsunuz bu gece yeni yıla giriyoruz. Öğretmenimiz de derste (yeni yıldan neistersiniz?) konulu bir şiir yarışması yaptı. Benim şiirimi de birinci seçti. Ben de bu şiirimi bundan böyle akıllı, cici bir kardeş olacağına söz veren Emirhan'a hediye ediyorum.» Emir dince ablasının ne demek istediğini anlamamıştı. Sonra sevinçle bağırdı: «Söz veriyorum ablacığım. Artık uslu çocuk olacağım. Hele çıplak ayaklarımla kara hiç çıkmayacağım!» Elini Gülhan'ın boynuna dolayıp: «Haydi oku!..» dedi. «Benim de sana bir hediyem var.»

ÇOCUKLAR SORUYOR

- **Köpekbalıkları Yararlı mıdır?**

Köpekbalıkları çoğunlukla insanlara verdikleri zararlarla tanınır, ama yararlı yanları da vardır. Küçük boyda köpekbalıklarının eti lezzetli olduğu için bazı insanlar tarafından yemek işlerinde et olarak kullanılır. Bazı tür köpekbalıklarının derisi sert olduğu için zımpara kâğıdı yerine sert maddelerin parlatılmasında kullanılır. Köpek balıklarının sivri dişlerinden de süs eşyası yapılır.

- **Köpekler Renkleri Görürler mi?**

Yapılan araştırmalar köpeklerin renk körü olduğunu ortaya çıkarmıştır. Yani köpekler etraflarındaki eşyaları siyah beyaz olarak görürler. Bu bakımdan köpeklerin sahiplerini ve kulübelerini tanımalarında renklerin rolü yoktur.

- **Renkli Kar Olur mu?**

Karın beyaz olduğunu hepimiz biliriz, ama bunun nedenini hiç düşündünüz mü? Karın beyaz oluşu, kar zerrelerinin güneş ışınlarını yansıtmasındandır. Ama bazı bölgelerde renkli kar yağdığı da olmuştur. Bu, karın içine bazı yabancı maddelerin karışmasından ileri gelir.

KAR KRALİÇEM

«Bir kraliçem olsa kardan,
Etekleri top top kar çiçekleri
ile işlense.
Bir ışık tutsa elinde.
Gözleri mavi, dudakları
kırmızı olsa,
Yanakları güneşler gibi
pembe.
Geceleyin yıldızlara uzansa,
Saklanmasalar yıldızlar
kraliçemden.
Kardan adamlar askerleri
olsa,
Çocuklar saray yapsalar,
Bulutlara kadar.
İçinde ışıklar yansa erimiyen,
Bir taht yapsam ona
gönlümce,
En güzel karlardan olsa
kraliçem.»

Emirhan: «Çok güzel!..» dedi. «Ben de yeni yıldan böyle bir kardan kral istesem yollar mı acaba?» Neşeyle gülüştüler. Küçük Emir sonra eliyle köşeye büzüşmüş minik kuşu gösterdi: «İşte senin de hediyen burada. İsmi Uğur. Annem taktı. Beğendin mi ablacığım?...»

ARANIZDA SİZLERLE

Beyaz Perdede Yeni Bir Yıldız

ERDAL KEMEROĞLU

Geçenlerde dergimizi bir küçük kardeş ziyaret etti. Erdal Kemeroğlu adında, şirin mi şirin, güzel mi güzel bir kardeşiniz. Henüz okumasını öğrenmediği için dergimizi okuyamıyor, ama resimlerine öyle bir merakla bakışı var ki, okula başladığı zaman en iyi okurlarımızdan biri olacağı şimdiden belli.

Şimdi gelelim Erdal'ın kimliğine... 1966 yılında İstanbul'da doğan Erdal, henüz üç yaşındayken reklâm filimleri çevirmeye başlamış. Sonra da Daltonlar Çetesi adlı bir fotoromanda oynamış. Bu yıl Şehir Tiyatrosu Çocuk Bölümüne girecek olan Erdal şimdi de filim çevirmeye başlıyor.

İşte, bu yaşından büyük işleri bir arada başaran kardeşinizin marifetleri... Bir de büyük tutkusu var ki sormayın... Otomobillere çok meraklı!.. Öyle ki, sokaktan geçen bir arabayı gösterip ne marka olduğunu sorsanız, hemen cevabı yapıştırıveriyor... Hem de yanılmadan! **(N. İ.)**

Küçük Erdal iyi bir artist olmak için her şeye sahip. İşte bunun için ilerde meşhurların arasında yer alacağından da emin.

SİZİN FIRÇANIZDAN

RESİMLERİNİZLE ŞEHİRLERİMİZ

GÜMÜŞHANE

Scrdar Sözüçetin
Galatasaray Lisesi
No. 716, 8/A

Karadeniz Bölgesinde, Doğu Karadeniz bölümünde bulunan bir ilimizdir. Gümüşhane Trabzon dağlarının güney kesimlerini kaplar. Bu dağların güneyinde Harşit çukurluğu, onun da güneyinde Gümüşhane dağları yer alır. İlin toprakları üç ayrı yönde giden Kelkit ve Harşit sularıyla sulanır. Arazi tarıma elverişli değildir. Buna rağmen tarım en başta gelen çalışma alanlarından biridir. Meyvacılık oldukça gelişmiştir.

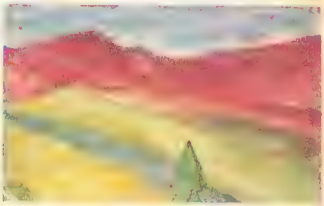

İLKBAHAR
Selçuk Bekâr *TRABZON*

HAYALİMDEKİ AFRİKA
Berna Karabiber (8 yaşında) KONYA

ZEYBEK
Mehveş Uluğ (13 yaşında)
Alsancak - İZMİR

BABAESKİ TREN İSTASYONU *İffet İst.*

KÖYDE ÖRDEKLER
İbrahim Çam (9 yaşında) *BİLECİK*

ASLANLI MAĞARADA BİR YAŞLI ADAM VAR...
KORAK, ASLANLI VADİYE DÜŞEN AVRUPALILARI KURTARMAYA ÇALIŞMAKTADIR...

YAVAŞ HAREKET EDERSENİZ ASLANLAR SİZE DOKUNMAZLAR... KARINLARI AÇIKINCAYA KADAR SİZE İLİŞMEZLER...

O ÇILGIN ADAM, ASLANLARINI HER GÜN ETLE BESLER... ONLAR İÇİN ASLANLAR ŞİMDİ TOK... ACIKINCAYA KADAR EMNİYETTESİNİZ...

PEKİ, SİZİ NİÇİN YEMEDİLER BU ASLANLAR?..
BURAYA KADAR ÇIKAMADIKLARI İÇİN... KARINLARI DOYUNCA BEN DE AŞAĞI İNİP ONLARIN ARTIKLARINI YİYORUM...

BUNLAR ACIKMADAN ÖNCE BURADAN KAÇAMAZ MIYIZ ?
İMKÂNSIZ... BURANIN TEK ÇIKIŞ KAPISI ÇOK YÜKSEKTEDİR. SONRA BAŞKAN KAÇTIĞINIZI DA HEMEN ANLAR...

ÜÇ YILDAN BERİ BURADA OTURUYORUM... ÇILGINLAR KIRALI BENİM VARLIĞIMDAN HABERSİZ. BELKİ DE KENDİ KENDİME ÖLECEĞİMİ UMDUĞU İÇİN HABERSİZ GÖRÜNÜYOR. ÇEK MOL'A BİR KURBANIM ANLAYACAĞINIZ...
ÇEK MOL MU?

EVET... ONLARIN TANRISI... ONLAR ŞEYTANA TAPARLAR.!

BELKİ SİZİ DE ÇEK MOL'A KURBAN EDECEKTİ... AMA KADINLA KIZI TERCİH ETTİ...
AMAN TANRIM... DİNA'YLA DEBBİ KURBAN MI OLACAK ?

ASLANLAR VADİSİ

MİNİK, TOPSAKAL, BADİK VE SIRIK ÇOK İYİ ARKADAŞTILAR. İZCİ OLDUKLARI İÇİN GÜNLERİ DAĞ, BAYIR, KIR, ÇAYIR GEZEREK GEÇMEKTEDİR. YİNE BÖYLE BİR GÜN...
HANGİ TARAFA GİDELİM ŞİMDİ DERSİNİZ ÇOCUKLAR?
ŞÖYLE GİDELİM!
İSTERSENİZ ORMANA GİDELİM. ORADA DAİMA ENTERESAN BİR ŞEYLER BULUNUYOR!
İNŞALLAH GÜZEL BİR MACERA GEÇİRİRİZ!
İNŞALLAH!.. YOKSA MONOTONLUKTAN AYAKTA UYUYACAĞIZ!

BAKIN BİR ÇİFTLİK..TERK EDİLMİŞE BENZİ-YOR!
GELİN, İÇERİ GİRELİM!
HEY!.. NEREYE BASTIĞINA DİKKAT ET!
İMDAAAT!.. BU KADAR KÜ-ÇÜK ADAM O-LUR MUYMUŞ? ANNEE!
İMDAAAT!
NE DİYOR-SUN? İÇERDE KÜÇÜK ADAMLAR MI VAR?
EVET!.. GÖZLERİMLE GÖRDÜM...
AYNI EVİN İÇERİSİNDE...
MERHAMET! BANA ACI!.. BIRAK DA YAŞAYAYIM!
BÖYLE ÖNEMLİ BİR DENEYE YARADIĞIN İÇİN MUTLU OL-MALISIN!

YABANCI ADAM

13

Yazan :
Kemalettin Tuğcu

ÖZET: Tatilini geçirmek üzere amcasının yanına giden Erol, köy ve köylünün sorunlarıyla ilgilenir. Köylünün yabancı diye sevmedikleri Demir Bey'in yaşamını öğrenir, muhtaşlara yardım eder.

Muhtar:

— «Elleri kırılsın,» diyordu. «Bütün bu kötülükler o İsmail'le deli Zilha'nın, bir de Musa Hoca'nın marifetidir. Toy delikanlıları kandırdı.»

Biz hiçbir şey olmamış gibi yine çalışmaya başladık. Bekir Musa Hocayı, baskın yapan altı genç köylüyü önüne katarak götürmüştü. Ben Hocayı giderken gördüm. Yüzü iyice şişmişti. Ellerini o kadar arı sokmuştu ki derisi ve etleri iyice kabarmış ve şişmişti.

Amcamla Halil Efendi de dava için kasabaya gitti. Ben iş yerinde yalnız kaldım. Gazi ile beraber yerleşen ve kuruyan künklerin üstlerine toprak atarak örtmeğe çalıştık.

O gün, ertesi gün iş yapılamadı. Üçüncü gün amcam posta kamyonu ile geldi. Yorgundu ama keyfi yerindeydi. Daha kahvesini içmeden anlattı:

— «Bekir çavuş Musa hoca ile altı köylüyü ve Zilha'yı suçüstü mahkemesine verdi. Hoca ile Zilha'yı mahkûm ettiler. Köylüler bu işe kendilerini Hoca'nın sürüklediğini söylediler. Zilha da doktora muayene oldu. Arıların zehirinden ölmesine az kalmış. İş şimdi Demir'in dava açmasında. Onu aramışlar, kasabada ve taş ocaklarında bulamamışlar. Yalnız onun tirenle ve Güzide ile belli olmayan bir yere gittiği anlaşılmış. Taş ocaklarında yalnız bir köylü delikanlı varmış. Hayvanlara bakıyormuş. Demir'in nereye gittiğini o da bilmiyor.

Amcam gülüyor:

— «Aptal kadın,» diyordu. «Mahkemede Güzide'nin altınlarını çalıp gittiğini söyledi. İsmail başını derde salmaktan korkarak:

— 'Bu Allahın aptalının altını filan yok,' dedi. Onlar Güzide'nindi. Bu kadın kızın sandığından almıştı. Güzide kaçtığı zaman boynunda duruyordu. Şimdi yok. Kime verdiyse söylesin.»

Bunun üzerine yargıç sıkıştırdı. Hocanın arı iğnelerinden şiş olan yüzü bir kat daha kızarmıştı. Yargıç dosdoğru ona dönüp:

— «Hoca altınlar sende, çıkar bakalım,» dedi. Hocanın eli, ayağı titredi. koynundan altınları çıkardı. İsmail söylemişti, Muhtar da altınların Güzide'ye ait olduğunu söyleyince hâkim altınları emanete aldı. Zilha deli gibi olup saldırdı. Kadını zorla tutup götürdüler. İsmail her şeyin doğrusunu söyledi. Şimdi muhtar Güzide'nin annesinden kalan malları deftere yazacak. Ev de, tarlalar da, onbeş baş davar da, evin eşyası da onun. Gayri İsmail'e yine yol göründü. Yetim malını yemenin cezası böyle açıkta kalmaktır.

Bu davayı Güzide'nin açtığı dava izledi. Amcamı da tanık olarak muhtar Halil'le birlikte kasabaya çağırdılar. Biz ne olacak diye bekliyorduk. O akşam İsmail Ağa, Halil Efendi, Amcam İdris Bey, Gazi geldiler. Yanlarında bir de Bekirle mahkemenin adamı vardı.

İsmail Ağanın oturduğu Güzide'nin evine girdiler. Köylü evin önüne toplanmıştı. İsmail ağa bir çapa, bir kürek, eski bir balta, bir bohça eski giysi, bir de asker paltosundan bozma, etekleri yıpranmış, yol yol yamanmış kaput ile çıktı. Karısının eşyasını da bir tahta sandığa koyup dışarıya çıkardı. Sonra kasabadan gelen memura:

— «Benim burada alacağım yoktur,» dedi. «Çıplak girdik bu eve, çıplak çıkıyoruz.»

Gün batmıştı. Köyün sığırtmacı davarı köye getirmişti. İnekler, öküzler, koyunlar evlerini bilip kendi kendilerine dağılıyorlardı. Amcamın davarı gibi İsmail ağanın davarı da kendi avlularına girdiler.

İsmail ağa ağlamaya başlamıştı. Sandığı, bohçayı, kazmayla küreği yola çıkarmış, sandığın üstüne oturmuştu. Mahkemenin adamı:

— «Ben benden istenileni yapacağım,» dedi.

Kapıyı kilitledi, mumladı, üstüne mühür bastı. Amcam:

— «Bu hayvanlar bakım ister,» dedi. «Cansız mal gibi kapanıp mühürlenmez.»

Memur, «Onları da size teslim edeceğim İdris Bey,» dedi.

Davar sayıldı, amcam kendi adamına:

— «Davarın yemine, suyuna bak, tımarını yap. Yarın sığırtmaca teslim edersin,» dedi.

Böylece iş bitmiş, gece de başlamıştı. Amcam:

— «İsmail Ağa, buyur bize,» dedi.

İsmail ağa başını salladı. Eşyasını yüklendi, karanlıkta kaybolup gitti.

Bunlar can sıkacak işlerdi. Bizim de ağzımızın da tadı kaçmıştı. Yengem:

— «İhtiyar adam nerede barınacak?» diyordu.

Amcam, «Düne kadar yetim malını yedi,» dedi. «Köyde ağa gibi yaşadı. Kıza yapmadığı eziyet kalmadı. Kötülük yapan kötülük bulur.»

Yengem fazla üstüne varmadı.

Sabah olunca günlük işler başladı. Aşağıda, suyun toplanması için bir hazne yapılmıştı. Bunun önünde büyük bir yalak vardı. Koca üç tane musluktan isteyen suyu alacaktı. Sonra hazneden ayrılan bir boru ile okulun bahçesindeki çeşme ve havuz dolacaktı. Köy meydanına da büyük bir havuz yapılmıştı. Dağdan inen, hazneden taşan su bu havuzu dolduracak, sonra da köyün anayolunun yanı sıra akıp tarlalara doğru inecekti.

Yukarıda, ağaçlıkta da suyun göllendiği yerin biraz aşağısında bir hazne yapılmış ve künklere bağlanmıştı. Bunun demirden bir kapağı vardı.

Tarlalarda görülecek iş yoktu. O sabah başta İsmail Ağa olarak Taşocaklarına baskına giden altı delikanlı amcama geldiler. Çalışmak istiyorlardı. Amcam hepsine iş gösterdi. Bir taraftan aş kazanları kaynarken bir taraftan çalışıldı.

Öğle yemeğinden sonra ağaçlığa çıktım. Bir ağaca sırtımı dayayıp aşağıda çalışanları seyrederken yanımda ayak sesleri belirdi. Başımı çevirdim. Demir Bey gelmişti. Ben kalkmak istedim. Omuzuma elini koyarak beni oturttu. Kendisi de yanıma çöktü.

— «Erol,» dedi. «Sana çok teşekkür ederim. Hem beni yalnızlıktan kurtardın, hem de Güzide'ye büyük bir iyilik ettin.»

— «Ben bir şey yapmadım,» dedim. «Güzide ablam nerede?»

— «Taşocaklarında. Oraya gitmek ister misin?»

— «İsterim,» dedim. «Hem Güzide ablayı, hem de size yaptıkları zararı gözümle görürüm.»

— «Daha başka görülecek şeyler de var Erol. Yarın sabah buraya gel. Beraber gidelim.»

Demir Bey ovayı, aşağıda çalışanları seyrettikten sonra:

— «Bunlar bilgisiz adamlar,» dedi. «Kurnaz birisi ortaya çıkınca bunları peşine takar, her fenalığı yaptırır. Bu köyde benim en büyük düşmanım Musa Hocaydı. Halbuki ben ona az iyilik etmedim. Hiç bir iş yapmaz, köylünün kazancına ortak olur, bana Taşocaklarına kadar gelip sırasında para, bal, meyva isterdi. Hiç bir zaman elini boş çevirmedim.»

Demir Bey içini çekti:

— «Onun sakalına, mescitte başına sardığı sarığa bakıp da bir şey bilir sanırlardı. Ama o yalnız kendi karnını, kesesini düşünürdü.»

Bunları ben de anlamıştım. Demir Bey:

— «İsmail Ağaya çok acırım,» dedi. «O da cahil bir adam. Ama onun en büyük derdi o deli karısıdır. Geçen sene diktiğim fidanların hepsini kırmışlar. Ekine ateş vermişler. Kovanları dağıtmışlar.»

TAŞ OCAKLARINDA

Demir Beye rastladığımı o akşam evde anlattım. Taşocaklarına gitmek için izin istedim. Amcam:

— «Köpeklere dikkat et,» dedi.

Sabahleyin ağaçlığa çıktım. Çok geçmeden Demir Bey geldi. Yanı sıra yürümeye başladım. Çayırı geçtik. Yokuşu tırmandık. Duvarların önüne geldik. Boğaç adındaki köpek bana yaklaştı. Kokladı. Kuyruğunu salladı. Ben de onun başını okşadım.

Duvarın üstündeki demirparmaklıklı kapıyı yıkmışlardı. Taşocaklarının önündeki düzlüğü gördüğüm zaman içim acıdı. Yerler yanan ekinlerin külü ile dolmuştu. Bu arada fidanların kırık bedenleri de yanmış, birer yanık odun olup kalmışlardı. Ön tarafta duran kovanlar yanmış, yerlere serilmişti. Rüzgâr yanık odun kokusu getiriyordu.

Demir Bey bu tarafa bakmak istemiyordu. Taşların önündeki iki katlı, yonu taşlarından yapılmış binaya yaklaşırken kapı açıldı. Şehirliler gibi giyinmiş olan Güzide abla beni gülümseyerek karşıladı.

Elini sıktım.

— «Güzide abla,» dedim. «Sana lâyık değil ama, bunu amcamla yengem düğün hediyesi olarak sana yolladılar.»

Yengemin verdiği beşibirlik altın parayı uzattım. Güzide:

— «Çok teşekkür ederim Erol,» dedi. «Ben onlardan daima iyilik gördüm. Bu hediyelerini de yaşadığım kadar saklıyacağım.»

Yonu taşlarından yapılmış olan ev büttün ovayı, Kızılırmağın dolanıp geldiği boğazı görüyordu. Pencereleri sağlam demir parmaklıklarla korunmuştu. İçindeki eşya bir apartmandaki eşyadan farksızdı.

(Devamı var)

Ertesi gün amcam posta kamyonuyla köye döndü. Yorgundu ama çok keyifliydi.

JOAN'LA SANDRA, ARALARINDA TELEPATİK BİR BAĞ OLAN İKİZ KARDEŞTİRLER. JOAN, BALEYE ÇIKACAĞI İLK GÜN, BİR KAZAYA UĞRAR. ONUN YERİNİ SANDRA ALIR. HERKES ONU JOAN SANDIĞI İÇİN, ARALARINDAKİ TELEPATİK BAĞDAN FAYDALANIP SAHNEYE ÇIKAR. BU BAĞIN VARLIĞINI, SANDRA'YI KISKANAN BALERİN ROBİNA DA FARKETMİŞTİR. KARDEŞLERE BİR OYUN OYNAR.

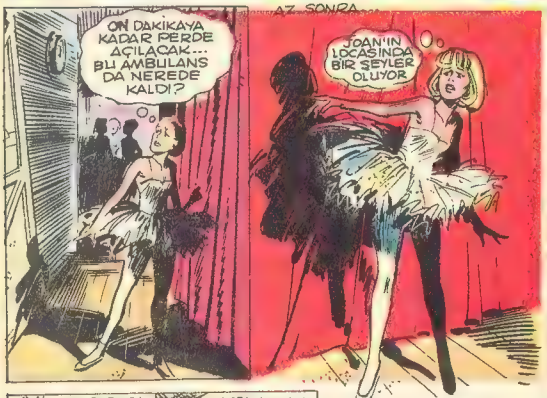

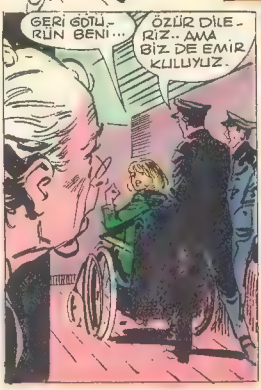

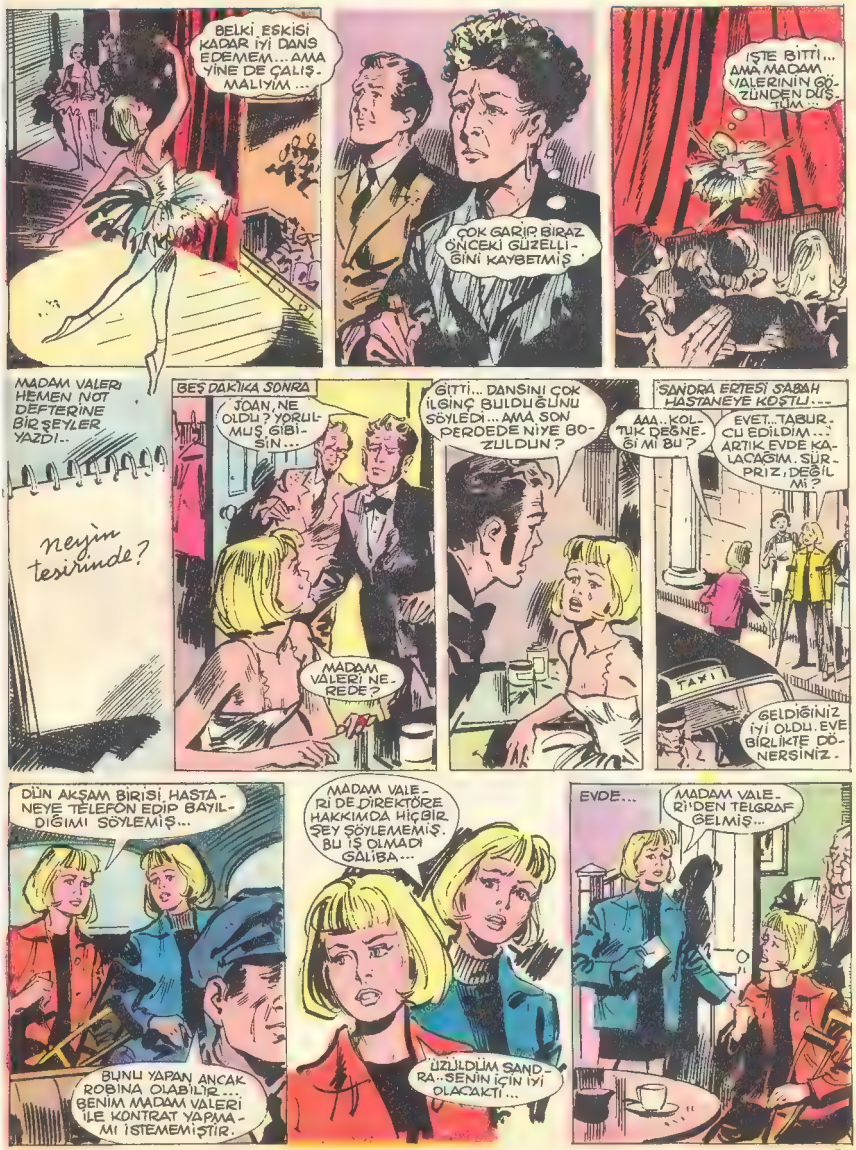

ARKASI VAR

Doğan - Kardeş

Dünyamızı Tanıyoruz

Yazan: *Vefa Çağan*

Bir araya gelince
Can, Tayfun, Gül, Nur, Funda
Konuşmaya daldılar,
«*Dünyamız*» konusunda.
Çünkü ödev vermişti
Bu konuda öğretmen.
Biz de bilgilerine
Kulak verelim hemen.

Can :

Dünyayı tepsi gibi
Sanırlarmış bir zaman.
Öküzün boynuzuymuş
Sözde üstünde tutan.
Bazen de bu boynuzlar,
Sallanırmış nedense!
O zaman da derlermiş:
«Bundan oldu zelzele»
Bugün bu inanışlar,
Gülünç bir öykü oldu.
İlim adamlarımız
En doğrusunu buldu.

Tayfun :

Güneş gibi, Ay gibi
Yuvarlaktır dünyamız.
Bunu gerekçelerle
Kolaydır anlamamız.
Uzaydan baksak ona,
Açık, seçik görürüz.
Dünyamız yuvarlaktır,
Budur kesin sözümüz.

Gül :

Dünya haritasında
Görürüz tüm dünyayı,
Öğreniriz uzayda,
Yıldızları ve Ay'ı.
Dünyanın dörtte üçü,
Deniz, gerisi kara.
Dağ, tepe, ova, bozkır,
Nehir, göl bir arada.
Mevsimler gelir, geçer
Kar yağar, yer yeşerir,
Her mevsimde dünyanın
Yüz örtüsü değişir.

Nur :

Hiç dönmüyormuş gibi
Duruyor görünüşü,
Ne kadar belirsizdir,
Dünyamızın dönüşü.
Bilim ilerledikçe
Çözüldü bütün sırlar,
Biz öğrendik dünyanın
İki hareketi var.
Ekseni çevresinde
Yirmi dört saat döner.
Bu dönüşle var olur
Gündüzler ve geceler,
Güneşin çevresinde
Elips çizerek döner,
O dönerken ulaşır
Birbirine mevsimler.
İlkbahar, yaz, sonbahar
Sonra kış gelir, çatar,
Üç yüz altmış beş günde
Dünya turu tamamlar.

Funda :

Pek çok ülke görürüz
Biz dünya küresinde.
Hepsinin yeri ayrı,
Hepsi ayrı isimde.
Kimi bağımsız, uygar
Tarihte baş eğmemiş,
Kimi bir uydu gibi
Özgürlüğe ermemiş.
Kimi denizden yoksun,
Bazısı bir adadır.
Dünyadaki ülkeler
Yüzden çok sayıdadır.
Güzel yurdum Türkiye,
Köprü gibi arada,
Ön Asya'da yeri var,
Hem doğu Avrupa'da.
Üç yanı denizlerle
Çevrili yarımada;
Türkiye'm en güzeli
Ülkelerin dünyada.

KUPONLARINIZI TOPLUYOR MUSUNUZ ?

3 tertip Üye kuponlarını yayınlamaya devam ediyoruz. Kulübümüze Üye olun, yüzlerce hediyeden birini kazanın !

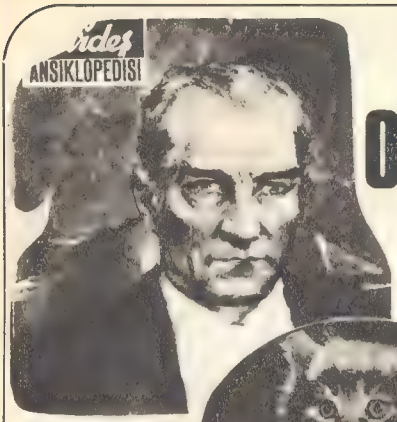

okulda başarı anahtarı

Doğan Kardeş ANSİKLOPEDİSİ 'nin

fasikülü çıktı!

- HER KONUYU TATLI BİR DİLLE ANLATIYOR.
- İLGİ ÇEKİCİ RESİMLERLE AÇIKLIYOR.
- DERSLERİMİZDE BİZE YARDIMCI OLUYOR.

Baştan başa renkli resimlerle, harita ve şemalarla süslü nefis tifdruk baskı
100 sayfa — 5 Lira

Genel dağıtım - BATEŞ

Coni ile Ding Dong'un Maceraları

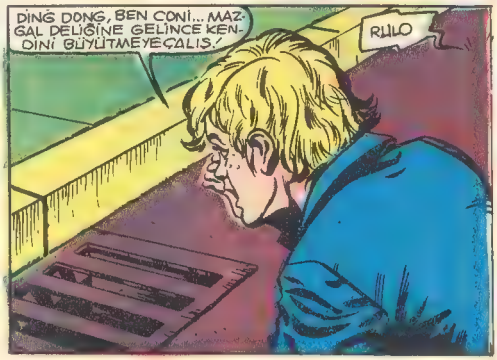

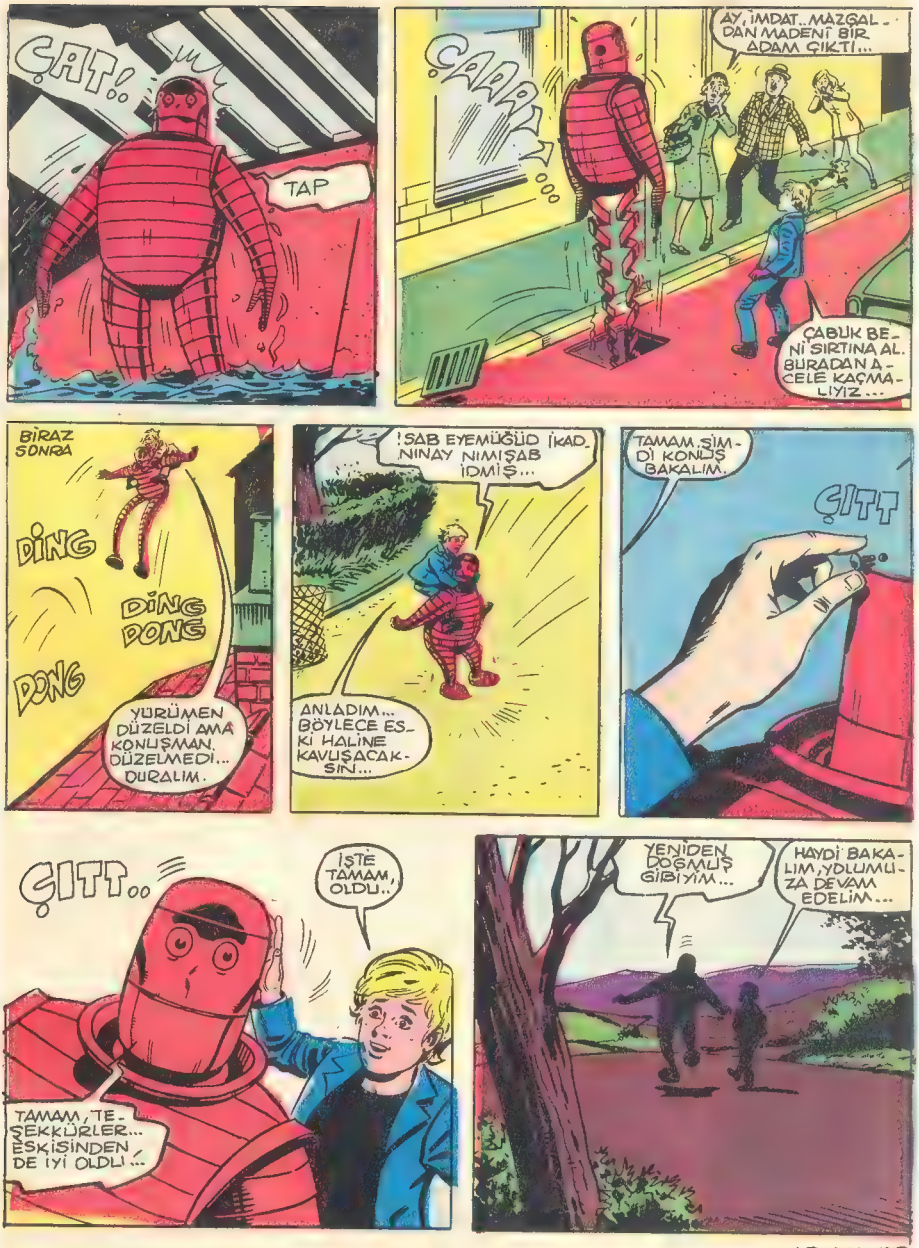
ÇAT!..
TAP
ÇARP...
AY, İMDAT.. MAZGAL-DAN MADENİ BİR ADAM ÇIKTI...
ÇABUK BENİ SIRTINA AL. BURADAN ACELE KAÇMALIYIZ...
BİRAZ SONRA
DİNG
DİNG DONG
DONG
YÜRÜMEN DÜZELDİ AMA KONUŞMAN DÜZELMEDİ.. DURALIM.
!SAB EYEMÜĞÜD İKAD. NINAY NIMIŞAB İDMİŞ...
ANLADIM... BÖYLECE ESKİ HALİNE KAVUŞACAKSIN...
TAMAM.ŞİMDİ KONUŞ BAKALIM.
ÇITT
ÇITT..
İŞTE TAMAM, OLDU..
TAMAM, TEŞEKKÜRLER... ESKİSİNDEN DE İYİ OLDU...
YENİDEN DOĞMUŞ GİBİYİM...
HAYDİ BAKALIM, YOLUMUZA DEVAM EDELİM...

ARKASI VAR

DİKKAT ! Bu sayfalarda çıkmasını istediğiniz kendi şiirlerinizi aşağıdaki adrese postalayınız: **DOĞAN KARDEŞ «Kardeşlerin Köşesi» P.K. 1146-İSTANBUL**

KEDİM

Bembeyaz tüyleri,
Maviş maviş gözleri var.
Ufak topumla oynar,
Acıkınca miyavlar.

Beni üzmesin diye
Kanaryamı hiç korkutmaz;
Güzel kedim minik kedim
Soba yanından ayrılmaz.
Hırsızlıktan nefret eder,

Ciğere hiç dayanamaz.
Kabahati olunca
Hızlı koşar, yakalanmaz.

AYŞE ONGUN
Büyük Reşit Paşa İlkokulu öğr.
İSTANBUL

OKULUM

Okulumu çok severim,
Her gün ona giderim;
Çok temizdir okulum,
O benim bilgi yolum.

Öğretmen ders verir bize,
Vakit dolunca gelirim eve;
Dersimi yaparım çabucak,
Boş vaktimde de oynarım.

SEZEN ÇELİK, Yeni Turan İlkokulu

KIŞ

Bakın bakın kar yağıyor,
Lapa lapa dağılıyor.
Her taraf bembeyaz olmuş;
Haydi sokağa çıkalım,
Kartopu oynayalım,
Birbirimize atalım...

MUSTAFA ÖZTÜRK
Yunusemre İlkokulu öğrencisi
ESKİŞEHİR

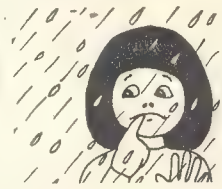

MİMAR KEMAL OKULU

Bu vatanın çocukları
Senden alır kültürü,
Her yanın ışık saçar
Mimar Kemal Okulu!

Doğruyu gösteren,
İyiye yöneten,
Bizi yükselten
Mimar Kemal okulu...

SİBEL GÜR
Mimar Kemal Ortaokulu öğrencisi
ANKARA

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
22 OCAK 1973
Sayı : 4 **Sıra No. 888**
Yıl : 28 **Cilt : 1**

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon: **27 95 10 (Santral) ★** Dağıtım ve Abone: **Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL.**

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: **60 TL. ★** Altı aylık: **30 TL. ★**
Yurt dışı adi posta, yıllık: **90 TL. ★** Altı aylık: **45 TL. ★**
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ

Siyah - Beyaz :		Çok renkli :	
Tam sayfa	1500 TL.	Tam sayfa	2500 TL.
Yarım sayfa	800 TL.	Yarım sayfa	1500 TL.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

ANNE

Ben seni çok severim;
Ağlarsan ağlarım,
Gülersen gülerim,
Ben seni çok severim.

Doğruysa doğru dersin;
Yanlışsa yanlış deyip,
Doğrusunu söylersin;
Ben seni çok severim.

NAZLI TAŞPINAR
T.E.D. Ankara Koleji öğr.
ANKARA

NERDESİN?

On yıl önceydi, anneciğim,
Ayrıldım kucağından,
O sıcacık ocağından...
Ben büyüdüm, anneciğim.
On yıldır seni arıyorum...
Sen benim kalbimdesin,
Unutamam asla seni...

Görüyorum duvardaki
O sararmış resmini.
Boğazımda bir şey
düğümleniyor,
Ayrılık ne kadar zor;
Nerdesin anneciğim?

EMİNE ÇOBAN
Vedat Eczacıbaşı İlkokulu öğr.
Kartal - İST.

KARDEŞİM

2. sınıfa gidersin,
Pek yaramaz değilsin.
Bazen kızdırırsın beni,
Hemen affederim seni.

Sen de benim gibi,
Seversin annemizi.
Her şeyimiz ortaklaşadır,
Seni ben çok severim.

BERRA ALTINTAŞ
Hamdullah Suphi Tanrıöver İlkokulu
Yenişehir - İST.

Zihinlerin en taze, hafızaların en kuvvetli olduğu zaman:
Çocukluk çağı
LİNGUAFON Metodu ile yabancı dil öğrenmek için en güzel fırsat!

Doğar doğmaz konuşmağa başlamış değilsiniz. Ama etrafınızdaki insanlar durmadan bir şeyler söylüyordu, değil mi?... Ve yavaş yavaş Türkçe kelimelerin sesi, Türkçe cümlelerin âhengi zihninizde bir daha silinmeyecek şekilde yer ediyordu.

Yalnız işitmekle kalmıyordunuz, fakat aynı zamanda **görüyordunuz da:** Çevrenizdekiler **baba** derken tekrar tekrar duyduğunuz bu ses, zihninizde belirli bir erkeğin şekli ve çizgileriyle birleşiyordu. Öyle ki birini düşünürken öteki de hatırınıza geliyor, gözlerinizin önünde şekilleniyordu.

Bir gün geldi ki, siz de bu sesleri taklide başladınız... ve kısa bir süre sonra Türkçe kelimeler söylemeye, Türkçe cümleler kurmaya muvaffak oldunuz.

Bir şeyin görünüşü ile bunu gösteren kelimelerin sesini birleştirmeyi öğrendikten sonra bu görünüş ve seslere yazılı şekiller de kattınız; yani başka bir deyimle **okumayı öğrendiniz.**
Dil öğrenmenin normal yolu işte budur.

LİNGUAFON
Metodu da
Plakları, yardımcı kitapları ve resimleriyle
SİZE YABANCI DİL ÖĞRETECEK

Çocuklarınızın İngilizce, Fransızca veya Almanca bilmesi her halde en samimî emelinizdir. Küçüklerin de ördeğin suya bayıldığı kadar yabancı dilleri sevdiklerini pedagoji ilmi bize gösteriyor. Linguafon Metodu hakkında bir fikir alabilmek için parasız broşürümüzü isteyiniz.

Adres : LİNGUAFON Enstitüsü
Ankara Caddesi, 107
İstanbul

OYUN EĞLENCE BİLMECE

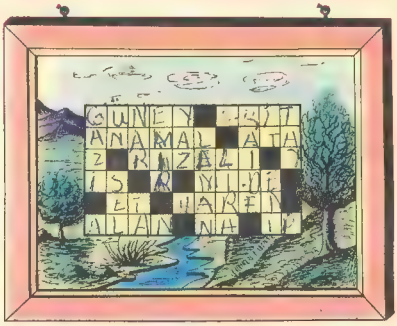

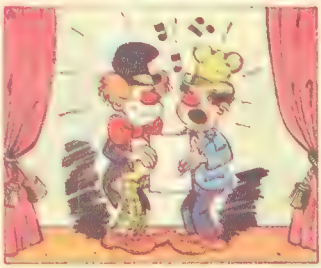

Soldan Sağa: 1 - Dört ana yönden biri; Nikâh. 2 - Sermaye; Dedelerimiz. 3 - Bir Karadeniz ili halkından. 4 - Duman lekesi; Yediklerimizi eriten bir iç organımız. 5 - Besin maddelerinden; İstanbul'da bir vapur iskelesi ve semti. 6 - Düz ve geniş yer; Tersi hatırla; Denk ve paket bağlamaya yarar.

Yukarıdan Aşağıya: 1 - Düşmanla savaş yapmış kimse. 2 - Şeref; Yağmur deresi. 3 - Kış meyvalarından; Tersi sevimli bir hayvan. 4 - Buyruk. 5 - Mevsimlerden biri. 6 - Hanım ismi. 7 - Kâğıt para. 8 - Usul. 9 - Köpek; Şart edatı. 10 - Bir hayvan yavrusu.

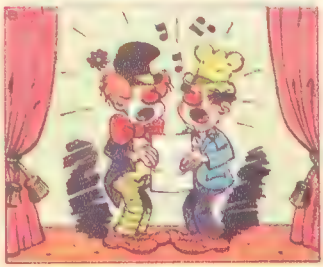

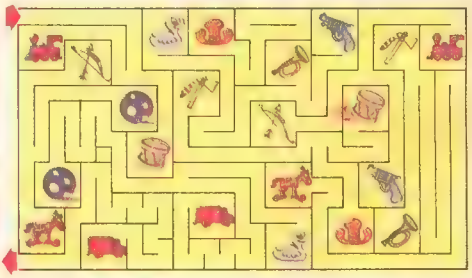

Yukarıdaki iki resim arasında tam yedi tane hata var. Bulabilir misiniz bakalım bir deneyin.

Yukarıda oyuncaklarla dolu bölmeler görüyorsunuz. Bir bölmeye girdiğiniz zaman, gireceğiniz ikinci bölmede de aynı oyuncakların olması lâzım. Bakalım bu işi yapabilecek misiniz?

Cevaplar 31. Sayfada

TAKLA ATAN BİR KEDİ YAPALIM

Bugün sizlere hoşça vakit geçirtecek aynı zamanda kardeşleriniz için güzel bir oyuncak olabilecek bir model veriyoruz.

- Bütün sayfayı ince bir karton üzerine yapıştırın
  - Şekli kalın siyah çizgilerin etrafından kesin
  - Kedinin yüzünü ve sırtını ortadaki şeridin noktalı yerlerinden katlayın
  - Şeridin iki yanında, noktalı yerlerin dışında kalan yapıştırma parçalarını da kıvırın
  - Ve bunları kedinin önü ve arkasının iç kısmına yapıştırın
  - Tamamen yapıştırmadan önce kedinin içine büyükçe bir bilya atın
  - Hafif meyilli bir yere kediyi bırakın bakın nasıl taklalar atacak.

Doğan Kardeş ®

BİRAZ DA GÜLELİM

— «Terzinin adresini versene, elbiseni çok beğendim.»

— «Gel oğlum buraya, kara göründü de dikse o kadar yakın değil.»

NASRETTİN HOCA'DAN SEÇMELER

EŞEK EVDE YOK

Başka bir gün eşeğini ister komşusu
Hoca, eşek evde yok der değirmene yolladım
Bak şu şeytanın işine
Tam o sırada eşek anırmaya başlamaz mı
Komşusu şaşkın şaşkın Hocaya bakar
— Eşek içerde işte Hoca
Baksana anırıyor
Değirmendeydi hani ya?
Hoca kızar eşeğin yaptığına
Ama olan oldu gayrı
Ok yaydan fırladı
Bir kere yok çıktı ağzından
Varsın eşek yalanlasın
Ne çıkar
Eşek, eşektir nasıl olsa
— Fe Süphanallah der komşusuna
Bu yaşımla
Ak sakalımla
Benim sözüme inanmıyorsun da
Be hey adam
Eşeğin sözüne inanıyorsun ha.

KUTLU ADALI

— «Ailenin tek çocuğu olduğun için çok şanslısın.»

— «Ne yapayım anne, temizlik memurları yolları suladıysa suç bende mi?»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Nalân Öncü
Batman 22.1.1961

Muammer Doğan
Elâzığ 1963

Şazende Yılmaz
Denizli 22.1.1963

İlhan Akaltun
Isparta 23.1.1960

★Aydın Geçer
Aydın 1962

Erkan Unutkan
Ankara 23.1.1963

Özden Sezen
İstanbul 23.1.1964

Orhun Ekinci
Ankara 23.1.1964

★Mehmet Dikencik
Bursa 24.1.1960

Uğur Güner Gürses
Ankara 24.1.1963

Ahmet Ünlügil
İstanbul 24.1.1962

Recep Özkök
Balıkesir 25.1.1957

★İsmail Avcı
Bitlis 25.1.1960

Fatma Girgin
İstanbul 25.1.1962

Zeliha Başaran
Karacabey 23.1.1962

★Aylin Aşkın
Eskişehir 25.1.1963

Önder Köktürk
Bornova 26.1.1965

Şakir Özdemir
İstanbul 1964

Oyun Eğlence Bilmece Çözümleri

- Yedi fark şunlardır: 1 — Soldaki adamın ağzının şekli değişmiş. 2 — Soldaki adamın şapkasına bir çiçek konmuş. 3 — Soldaki adamın elinde bir tırnak var. 4 — Aynı adamın pantolonundaki kareler kaybolmuş. 5 — Sağdaki adamın pabucunda bir tavuk çizilmiş. 6 — Sağdaki adamın dili var. 7 — Sağdaki adamın gölgesi daha büyük.
- Yandaki oyuncakların bulunduğu sıraya göre bölümlere girmeliydiniz.

Bilmecenin Çözümü

- **Soldan Sağa:** 1 - Güney, Akit. 2 - Anamal, Ata. 3 - Rizeli. 4 - İs, Mide. 5 - Et, Harem. 6 - Alan, Na, İp.
- **Yukarıdan Aşağıya:** 1 - Gazi. 2 - Ün, Sel. 3 - Nar, Ta. 4 - Emir. 5 - Yaz. 6 - Leman. 7 - Lira. 8 - Kaide. 9 - İt, Emir. 10 - Tay.

★Güley Pınar
Denizli 160

Ertuğrul Keser
İstanbul 1964

Yeşim Erkuyalı
Adana 1962

ALİ ile AYŞE

Erdo